

Druga strona postępowania: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario), Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Komisja Europejska, Chambre des pêches maritimes de la Méditerranée, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Nord, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Centre, Chambre des pêches maritimes de l'Atlantique Sud

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie w jakim stwierdzono w nim nieważność decyzji 2019/441 ⁽¹⁾;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w kwestiach będących przedmiotem odwołania i oddalenie skargi wniesionej przez Front Polisario w sprawie T-344/19;
- Obciążenie Front Polisario kosztami postępowania odwoławczego i w sprawie T-279/19;
- Tytułem pomocniczym: utrzymanie w mocy skutków decyzji 2019/441 w okresie dwunastu miesięcy od daty wydania wyroku.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 263 akapit czwarty TFUE i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że Front Polisario ma zdolność sądową przed sądem Unii.

Drugi zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 263 akapit czwarty TFUE oraz zasady mocy dowodowej dokumentów i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim stwierdzono w nim, że sporna decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie Front Polisario.

Trzeci zarzut odwołania dotyczy naruszenia prawa w odniesieniu do możliwości powołania się na normy prawa międzynarodowego i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że Front Polisario może powoływać się na zasadę samostanowienia i zasadę względnej skuteczności traktatów.

Czwarty zarzut odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania ogólnej zasady względnej skuteczności traktatów i prawa do samostanowienia, naruszenia zasady mocy dowodowej dokumentów, przeinaczenia argumentacji Rady oraz naruszenia art. 36 w związku z art. 53 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości. Odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że lud Sahary Zachodniej nie wyraził zgody na porozumienie, którego dotyczy decyzja 2019/217.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/441 z dnia 4 marca 2019 r. w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, protokołu wykonawczego do niej oraz wymiany listów towarzyszącej umowie (Dz.U. 2019, L 77, s. 4).

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
29 września 2021 r. w sprawie T-279/19, Front Polisario/Rada, wniesione w dniu 16 grudnia 2021 r.
przez Radę Unii Europejskiej**

(Sprawa C-799/21 P)

(2022/C 119/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert, V. Piesseaux, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario), Republika Francuska, Komisja Europejska, Confédération marocaine de l'agriculture et du développement rural (Comader)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Wydanie orzeczenia w przedmiocie kwestii będących przedmiotem odwołania i oddalenie odwołania wniesionego przez Front Polisario;
- Obciążenie Front Polisario kosztami postępowania odwoławczego i w sprawie T-279/19;
- Tytułem pomocniczym: utrzymanie w mocy skutków decyzji 2019/217 ⁽¹⁾ w okresie dwunastu miesięcy od daty wydania wyroku.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 263 akapit czwarty TFUE i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że Front Polisario ma zdolność sądową przed sądem Unii.

Drugi zarzut odwołania dotyczy naruszenia art. 263 akapit czwarty TFUE oraz zasady mocy dowodowej dokumentów i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim stwierdzono w nim, że sporna decyzja dotyczy bezpośrednio i indywidualnie Front Polisario.

Trzeci zarzut odwołania dotyczy naruszenia prawa w odniesieniu do możliwości powołania się na normy prawa międzynarodowego i odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że Front Polisario może powoływać się na zasadę samostanowienia i zasadę względnej skuteczności traktatów.

Czwarty zarzut odwołania dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania ogólnej zasady względnej skuteczności traktatów i prawa do samostanowienia, naruszenia zasady mocy dowodowej dokumentów, przeinaczenia argumentacji Rady oraz naruszenia art. 36 w związku z art. 53 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości. Odnosi się do zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim orzeczono w nim, że lud Sahary Zachodniej nie wyraził zgody na porozumienie, którego dotyczy decyzja 2019/217.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/217 z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim dotyczącego zmiany protokołów nr 1 i 4 do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony (Dz.U. 2019, L 34, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2021 r. – Republika Łotewska/Królestwo Szwecji

(Sprawa C-822/21)

(2022/C 119/33)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Republika Łotewska (przedstawiciele: K. Pommere, J. Davidoviča i I. Romanovska)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania

Republika Łotewska wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie:
 - art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE ⁽¹⁾, w zakresie w jakim, odmawiając przekazania łotewskiemu FGD (funduszowi gwarancji depozytów) składek wniesionych przez łotewski oddział *Nordea Bank AB*, określonych dla okresu składkowego zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2014/49/UE, Królestwo Szwecji postąpiło w sposób sprzeczny z celem dyrektywy 2014/49/UE i nie zapewniło pełnej skuteczności (effet utile) przepisów dyrektywy 2014/49/UE;